

Rózsa-Flores Eduardo

Fasiszták

(az írószövetségi globi-libi-bolsi elvetélt puccs apropóján)

Nem bírják abbahagyni.

Vagy nem tudnak?

Nem.

Erőlködésükből kilátszik.

Lila a fejük már. Az istentelen erőlködéstől.

Istentelenek.

És rettentősen büzlők.

Az izzadságtól. Az erőlködéstől.

Már rég nem bírnak írni bármi, mi érdekelne. Sem engem. Sem tudatlan cimboráim hadát. Kik azzal vannak – vagyunk – elfoglalva, hogy azt olvassuk végre, mit eddig, többek között, ők nem hagytak. Wass Albertet olvasok például, és Márait. És így a többiek, velem együtt. Gyakran előfordul, hogy fel is olvasunk egymásnak, antidemokratikusan egymásra erőltetve, mit fontosnak, értékesnek tartunk. És olvasunk egymástól is, mert van mit. És épülünk. Egymásba fonva. Egymásba olvadva. Mert csak így érezzük jól magunkat. Ez már csak így megy nálunk. Fasisztáknál. Mert azok volnánk, vagy mi a szösz?!

Inkább magyar fasiszta, mint globi kvázi liberális.

Tényleg.

Sorolom miért.

1. Jól érzem magamat itthon. Ők utálnak minket, Hazámat, történelmét, hagyományait, ergo rosszul érzik magukat itten, a Magyar Köztársaságnak nevezett pocsolýában. Nem is értem. Madagaszkárban tágasabb. Több a napfény, több a rizs és alig van ottan bögyatyás. Miért nem mennek például oda? Vagy miért nem viselkednek úgy, mint én. Itten. Ha szeretsz, szeretnek. Tényleg. Itten kérem, szeretik a becsületes fasisztákat. Én esetem bizonyítja.

2. Én tudom, megtanultam, jelentem alázattal, mi a szavak jelentősége, értékük és súlyukat is érzem. Próbálom csak azokat leírni, melyeknek igaz és elsődleges tartalmáért felelősségét vállalni tudok. Így jobb. Boldogan alszom. Vidáman kelek. Tükörbe nézhetek nyugodtan. Mosolygós és magabiztos fasisztát látok magam előtt. Magamat.

3. Náci az Istenért sem volnék. Semelyik Istenért. Csúnyák. A náci. Olyanok, mint a bolsik. Görnyedt a hátuk és csöpögős az orruk. A la Shylock. Még ha mostanában egyenruhában, tankban, rohamsisakban úgy néznek ki ottan Palesztinában, mint a fritzek régen – szépek és erősek voltak, és szókék –, amikor lerohanták Ukrajnát, többek között. Woody Allen is utálja őket. Tavaly februárban ki is mondta. Szíveskednék őt nem összekeverni velünk. Mert náci. És kész. Ha Woody kimondta, kimondhatom én is. De fasisztának lenni más tészta. Mindjárt megmagyarázom.

4. A náci, bolsik, libik, demokraták egy ugyanazon oldalon állnak.

Mi fasiszták a másikon. **Eörsi István** kirohant teutonhonba és kimondta.

Hogy vannak ők. És vagyunk mi. Ők a demokraták. Mi a fasiszták. Mert itten csak ebből a kettőből volna. Belőlük és belőlünk. És ha én nem szeretem – és tényleg nem szeretem – **Eörsit**, Konrádot, Kertészt és a többi kintről üzengetőt, kintről (maga)mutogatót, akkor más vagyok, tehát nem olyan vagyok, mint ők, tehát a másik oldalhoz tartozom, tehát fasiszta vagyok. Legyen.

5. Gyáva kukacok. Az ember kiáll elveiért. Tanultam ezt valaha. Ha pofon is jár érte, akkor is. És nem rohan a PEN klubos nagynikéjének a szoknyája alá bújni, és onnan üzengetni. Mert ez nagyon ciki. Pfüj. Mi fasiszták ilyen nem tesszünk. Mert akkor rögtön demokratákká válnánk, és az nagyon ciki volna.

6. Nem szeretem Döbrenteit sem. Olvastam. Mostanában. Eddig nem. Esküszöm. De már előnyben van. Kertészt például még nem olvastam. De annak ellenére, hogy olvastam Döbrenteit, nem szerettem meg. Vannak jó sorai. De kinek nem? Ismerek rengeteg cuki fasisztát, akinek rengeteg jó sora van. Őket magamtól olvasom. Döbrenteire rákényszerítették. A demokraták. Utálom az ilyesmit. Mert minket, fasisztákat nem lehet büntetetlenül kényszeríteni semmire. Szabadok vagyunk és maradunk.

7. Az, hogy miért fasiszta és miért nem náci? Nézzük csak.

Voltak a fasiszták, Olaszországban. A falangisták Spanyolhonban. A náci, Németországban. Jozif Dzsugasavilit, a bolsevik rablóvezért fenemód idegesítette, hogy a labanc szobafestő, bukott akvarellkészítő Schicklgruber, náci vezér pártja nevében szerepelt a szocialista jelző (Nazional Socialistisches Deutsches Arbeit Partei). A Jozif ki volt akadva rendesen. Ki is adta az ukázt. A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának Politikai Bizottsága határozata értelmében a náci, vagyis nemzetiszocialista elnevezés használata szigorúan tilos. Nehogy összekeverjék a náciakat a szocializmust építő bolsikkal. Azóta mindenki más fasiszta. Azaz én. És az én cimboráim. Mert nem tartozunk az ő klubjukba. A demokratákéba.

K Ö N Y V E L É S !

Egyéni vállalkozók, Bt.-k, Kft.-k
egyszeres vagy kettős könyvelését vállaljuk.

Telefonszám: 06 20 352 99 93

8. A gyengébbek kedvéért: ha mi fasiszták vagyunk, akkor **Eörsi** és bandája bolsevik. Ezt hívják úgy, hogy klasszikus szillogizmus. (Fogarasi professzor után szabadon!) De akkor kik a demokraták?

9. Nekem, és szerintem ez már rég kiderült, semmi bajom ezzel a fasisztázással. Csak megint az van, hogy ha annyira mondják, a végén még komolyan veszem. Mint a malacok és a farkas a mesében. És még elfelejtem azt, hogy van demokrácia. És én leszek a farkas.

10. Most, hogy ezek kiléptek, én belépek. Mert már csak ilyen vagyok. Feltéve persze, hogy bevesznek. Az írószövetségbe. Mert ha a demokraták kiléptek, és miután én nem vagyok demokrata, nem lehetek az, mert rühellem a sztálinkantatás **eörsit** és a plagizálás kertészt és a gyáva konrádot, tehát akkor fasiszta vagyok, és ott van a helyem a többi fasiszta közé. És ez így van rendjén. Ugyebár.

11. **Eörsin** és a többi fentebb említetten kívül boldogabb és boldogtalanabb úgy gondolta, itt az idő, meg kell szólalni, írni ezt azt. D.K. ürügyén szolidaritást vállalni az izraelnek nevezett állammal, mint K. Zs. tette (ÉS, 2004. április 9.). Tette azt úgy, hogy még IV Mózes 24. 9-re is hivatkozik, és „áldott”-nak tartja azt az embert, aki „áldja a zsidókat és szolidáris velük. És persze minden elnyomott kisebbséggel szolidaritást vállalva”... stb. Juj. Én meg azt mondom, és idézem, a biztonság kedvéért, rabbi Yisroel Dovid Weissét aki úgy gondolja, hogy „a cionista állam léte Istenkároklás és az az Ő Tórája és törvényei ellen való”. És ami az elnyomott kisebbségeket illeti – bár ez így most nem lesz pontos, a számok válósága miatt –, ne felejtse el K.Zs. – dehogy felejtje, tudja, csak csúsztat-hazudik- és a többi farizeus –, hogy per pillanat, semmilyen kisebbségét nem lődöznék le, egyetlenegy kisebbségi csecsemőt nem lőtt le senki Magyarországon, hanem hogy mindez nap mint nap fordul elő, történik meg Palesztinában a palesztinokkal, és nem a zsidókkal. Na. És aki nem hiszi el, nézzen utána. Itt a cím. Weiss rabbié. www.netureikarta.org. Ő is fasiszta. Mint én. Ja, és mint Woody Allen, úgyszintén.

12. És világos, hogy nem lehetek antiszemita. Mert nem vagyok demokrata ergo bolsevik ergo náci. Csak simán fasiszta. És ha elnyomott kisebbségről hallok, nekem előbb eszembe jut a magyar Kárpát-medence szerzte, és aztán még a palesztin. Akik az állítólagos demokraták egy részének a kuzinjai volnának. Meg is mondta rabbi Yisroel Dovid Weiss, amikor New York-ban részvétét nyilvánítani átment az Amerikai Arab Muszlim Federációhoz. Amikor a náci – Woody Allen hívja így őket, és most már én is – megölték azt a toloszékes aggastyán sejket, Ahmed Jaszint.

Weiss rabbi és az Amerikai Arab Muszlim Föderáció elnöke az izraeli szodateszka által meggyilkolt Jaszin Ahmed Sejk emlékére rendezett gyászünnepségen. New York, widdi hall. 2004 tavasz.

„...az ún. 'izrael' állam léte Isten-károklás, és az Ő Tórája elleni lázadás” – Weiss rabbi szavai a meggyilkolt Jaszin Sejk gyászünnepségen.

Yisroel Dovid Weiss rabbi, a Neturei Karta International ordodox rabbi tanácsának vezetője

Amúgy dög unalmas ez az egész.

Emezeket nem lehet meggyőzni semmiről. Lassan engem sem.

Ők arra. Én emerre.

Én járom vidék-Magyarországot és jó. Lassan lakom is. A nagy kegyesen nekünk meghagyott északi hegyek alatt. Jó ízű a tavaszi levegő, jó már a tavalyi bor, zöldül a határ.

Lehet választani.

Ők, mint az a régi családi jó barát nagy író fia, aki egy vidéki kúriában elbújva évek óta zsákban tartja a spájzban a rizst, a lisztet és a cukrot, gallonszámra vásárolja az olaját, mert „ki tudja, mi jöhet még. Ezek – sic! MI – akármi-kor megethetik ugyanazt, amit rég...” Vagy a másik, író a lelkem, ez is, aki már nem tudom, hány asszonyt cserélt le, de még mindig ugyanabban a régi bőröndben tartja az alap cuccát, „hátha pucolni köll”. Ugyebár: előlem-elölünk.

Lehet választani.

Én nem félek. Én ezt a földet szeretem. Ezt a nyelvet imádom immár végleg. És közlöm: húsvétkor a Mátra alatti házamnak kertjében erdélyi fekete fenyőt ültettem. Nőni fog magosra és sudár lesz, és ahogyan magyar fenyőhöz illik, állja majd a viharokat itten majd, akkor is, amikor már én sem leszek. Tudom, fának nevet adni nem szokás. És mégis. Én ezt az egyet Wass-fenyőnek kereszteltem.